

ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Στίς 27 Ἰουνίου 2012, καί ὥρα 7.00' μ.μ., τελέσθηκε ἡ ἑορτή ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας», στό προαύλιο τῆς Σχολῆς. Παρέστησαν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Κιτίου, Κωνσταντίας, Κύκκου καί Ταμασοῦ, οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Χύτρων καί Μεσαορίας, τό Συμβούλιο τῆς Μονῆς Κύκκου, ἀνώτεροι κληρικοί, ἡ Ἐφορεία τῆς Σχολῆς, οἱ Καθηγητές αὐτῆς καί πλῆθος κόσμου.

Τό πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς περιλάμβανε ἱεροτελεστία, ὕμνους, λογοδοσία ἀπό τό Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς, ἀποχαιρετιστήρια προσφώνηση ἀπὸ τελειόφοιτο, ὁμιλία καί ἐπίδοση τῶν πτυχίων στοὺς ἀποφοίτους ἀπὸ τό Μ. Ἀρχιεπίσκοπο καί πατριωτικά ἄσματα.

Ἡ λογοδοσία τοῦ Διευθυντῆ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Αἰδес. Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀντωνίου Καλογήρου ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Εἶναι μέ ἰδιαίτερη χαρά καί βαθεῖα ἱκανοποίηση, πού βρισκόμαστε ἐδῶ γιὰ νά χαιρετίσουμε τοὺς τελειοφοίτους μας καί μέ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀποφοίτησής τους βέβαια γιὰ τόν καθιερωμένο ἀπολογισμό τῆς ἀκαδημαϊκῆς χρονιάς, πού μέ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ λήγει σήμερα.

Ἡ παρουσία σας στή σημαντικὴ αὐτὴ μέρα στή Σχολή μας, Μακαριώτατε, σεβαστὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἐκλεκτοὶ προσκεκλημένοι, εἶναι γιὰ μᾶς χαρά, τιμὴ καί εὐλογία μεγάλη.

Ἀπόψε, λοιπόν, ἀνατρέχουμε στὴ χρονιά πού πέρασε, μιά χρονιά πού τό μονοπώλιο τοῦ ἐνδιαφέροντος τό ἔχουν οἱ οἰκονομικὲς εἰδήσεις ἢ οἱ πολιτικὲς πού σχετίζονται μέ τὴν οἰκονομικὴ κρίση. Ἡ κοινωνία μας κάθε μέρα περνᾷ μέσα ἀπὸ συμπληγάδες κρίσεων, οἰκονομικὴ κρίση, κρίση τῆς οἰκογένειας, κρίση στίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων πού ὀφείλονται στὴ μιά καί μοναδική στή σημα-

σία της, τήν κρίση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

Στήν Ἑλληνική μας γλῶσσα ἡ λέξη κρίση ἔχει διπλή σημασία:

α) Εἶναι ἡ σκέψη, ὁ προβληματισμός καί στή συνέχεια ἡ στάση ζωῆς ἀπέναντι στά πρόσωπα καί τά γεγονότα, ἡ ἀξιολόγησή τους καί ἡ ἀπόφαση εὐθύνης ἔναντί τους.

β) Κρίση εἶναι καί ἡ διαταραχή τῶν σχέσεων πού προκαλεῖ δυσκολία στήν οἰκογένεια, ἀναταραχή στήν κοινωνία, στήν οἰκονομία. Εἶναι σαφές πώς γιά τήν ὑπέρβαση τῆς δεύτερης εἶναι ἀπαραίτητο νά λειτουργήσῃ ἡ πρώτη, ἡ σκέψη, ὁ προβληματισμός, ἡ εὐθύνη, ὁ αὐτοκαθαρισμός, ἡ ἀποφασιστικότητα.

Ἡ καταναλωτική μανία τῆς ἐποχῆς μας, στήν ὁποία, δυστυχῶς, ἔχουμε παραδοθεῖ, ἔχει ἐπηρεάσει τόν προσανατολισμό μας καί τίς ἐπιδιώξεις μας ὡς κοινωνία. Ἐχει ἀναβαθμίσει τήν ἀξία τοῦ χρήματος στή συνείδησή μας. Ἐνῶ ἄλλου «ἐστὶν ὁ θησαυρός ἡμῶν». Ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου μετριέται μέ τήν ἀγοραστική του δύναμη. Κι ὅταν τό χρήμα ἐκπίπτει ἀπό τή θέση του, χάνουμε κι ἐμεῖς τή δύναμή μας. Φοβόμαστε γιά τό μέλλον, νοιώθουμε ὅλοι ἀνασφαλεῖς μέ ὅλες τίς συνέπειες.

Μέσα σ' αὐτήν τήν περιβάλλουσα ἀτμόσφαιρα καί τήν κοινωνική πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς μας, ἡ Ἱερατική μας Σχολή, συνεχίζουσα τόν ἱστορικό της ρόλο, προσπαθεῖ μέ τό ἔργο της νά καταρτίσει ἐν ἐνεργείᾳ κληρικούς, ἀλλά καί νέους, πού καταρτίζονται γιά νά ἐνταχθοῦν στόν ἱερό κλῆρο, νά διακονήσουν τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, νά ὑπηρετήσουν τόν ἄνθρωπο.

Ἡ ποικίλη κρίση τῶν ἡμερῶν μας δέν θά μᾶς ὀδηγήσῃ σέ ἀδιέξοδο. Ἐλπίδα μας καί στήριγμά μας ἡ Ἐκκλησία. Τό ἔργο τοῦ κληρικοῦ σήμερα ἀναβαθμίζεται. Γι' αὐτό προσπαθοῦμε νά βοηθήσουμε τόν κληρικό τῆς πόλης ἢ τῆς ὑπαίθρου μέ τήν ἀνάλογη κατάρτισή του νά προσλάβῃ τήν κρίση ὡς εὐκαιρία νά μετρᾷ τίς εὐλογίες μέσα στή ζωή καί νά ἀναγνωρίζει τήν ἀνάλογη ἀξία πού ἔχει τό κάθε τί, νά ζεῖ τήν ἀγάπη, τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καί νά ἀγαπᾷ τόν κόσμο, ἰδιαίτερα τόν ἄνθρωπο.

Τό πνεῦμα τῆς λιτότητας, ὅπως αὐτό καλλιεργεῖται μέσα ἀπό

τή νηστεία, τό ἐνδιαφέρον γιά τόν ἄλλο καί ἡ ἀλληλεγγύη ὡς ἀγάπη χωρίς ὅρους καί ὅρια, ἡ ὀλιγάρκεια, ὁ πόλεμος κατά τοῦ ἐγωΐσμοῦ, τῆς ματαιοδοξίας, τῆς φιλοδοξίας, τῆς ἐπίδειξης, ὁ ἀγώνας τῆς ταπείνωσης καί τῆς μετάνοιας, ἔτσι ἀπλά ὅπως τά προβάλλει ἡ Ἐκκλησία μέσα ἀπό τά Εὐαγγελικά καί τά Ἀποστολικά ἀναγνώσματα καί τά Πατερικά κείμενα καί ὅπως ὅλα αὐτά βιώθηκαν μέσα στούς αἰῶνες στή ζωή τῶν Ἀγίων μας, εἶναι τό μεγάλο ζητούμενο τῶν καιρῶν μας γιά νά συνειδητοποιήσουμε ποιοί εἴμαστε, νά ἀναπροσδιοριστοῦμε ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί νά συντονιστοῦμε στήν καθημερινή μας ζωή μέ τήν ἀλήθειά της.

Ἡ Ἱερατική μας Σχολή αὐτή τήν παιδεία καί αὐτή τήν ἀγωγή προσπάθησε νά προσφέρει στούς σπουδαστές της. Μέ τό ὅλο ἀναλυτικό της πρόγραμμα καί τίς ποικίλες δραστηριότητες, μέ κορυφαία πράξη τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας, ἀπέβλεπε καί στή γνωστική κατάρτιση τῶν σπουδαστῶν, ἀλλά προπάντων στήν πνευματική τους καλλιέργεια. Ἡ κοινή ζωή, ἡ κοινή τράπεζα ἡ ὑλική, ἀλλά προπάντων ἡ πνευματική, μέ τίς καθημερινές ἀκολουθίες τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Ἑσπερινοῦ, καί τοῦ Ἀποδείπνου, ἀποτελοῦν πολύ σημαντικό μέρος τοῦ σχολικοῦ μας προγράμματος.

Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στό διδακτικό χρόνο στόχος ἦταν ἡ ἀναβάθμιση τοῦ γνωστικοῦ ἐπιπέδου τῶν σπουδαστῶν μας. Ἡ διαφορετική ἡλικία, τό διαφορετικό ἐπίπεδο μόρφωσης, ἡ διαφορετική γλωσσική ἱκανότητα, μερικῶν ἡ μητρική γλῶσσα δέν εἶναι ἡ ἑλληνική, καθορίζουν τήν μέθοδο διδασκαλίας καί τόν τρόπο προσέγγισής τους. Τούς ἀποδεκτήκαμε ὅπως ἦταν. Μέσα στά πλαίσια μιᾶς φιλικῆς ἐπικοινωνίας καί συναντίληψης, προσπαθήσαμε νά βοηθήσουμε τόν καθένα σπουδαστή νά ἀναπτύξει τίς προσωπικές του δυνατότητες. Τό ἀποτέλεσμα, ὅμως, ἐξαρτᾶται καί ἀπό τό βαθμό τῆς προσπάθειας τοῦ καθενός σπουδαστῆ.

Οἱ ἀλλαγές πού ἔγιναν στά προηγούμενα χρόνια, ἰδιαίτερα ἡ αὔξηση τῶν ὥρων διδασκαλίας τῶν Ἑλληνικῶν καί ἡ χρησιμοποίηση ὡς διδακτικῶν βιβλίων συγγραμμάτων τῶν Θεολογικῶν

Σχολῶν, ἀποδείχθησαν πολὺ ἀποτελεσματικές.

Ἐνα νέο πρόγραμμα πού λειτουργεῖ ἀπὸ τὸν περασμένο χρόνο στὴν Ἱερατικὴ Σχολή εἶναι ἡ διδασκαλία τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσας σέ νεοεισερχομένους σπουδαστές, τῶν ὁποίων ἡ μητρικὴ γλῶσσα δέν εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ. Προέρχονται ἀπὸ τίς ἀδελφές Ἐκκλησίες, τὰ Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων καὶ Γεωργίας. Σκοπὸς τοῦ προγράμματος αὐτοῦ εἶναι νά βοηθήσει τοὺς σπουδαστές αὐτοὺς νά παρακολουθήσουν κατὰ τὸ ἐπόμενο ἔτος τὰ μαθήματα τοῦ πρώτου ἔτους στὸν Κατώτερο Κύκλο. Προσπαθήσαμε νά τοὺς προσφέρουμε κάθε δυνατὴ διευκόλυνση καὶ στήριξη. Ἡ παρουσία τους στὴ Σχολή ἔχει ἰδιαίτερη σημασία. Φανερώνει τὴν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι εἶναι οἰκουμενικὴ καὶ τὰ μέλη της, οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ βάπτισμά μας, «οἱ πολλοὶ ἓν σῶμα ἑσμέν», ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ γλῶσσα, τὸ χρῶμα, καὶ τὴν ἐθνικὴ μας καταγωγὴ. Ζητοῦν ἀπὸ μᾶς ἀγάπη, κατανόηση καὶ φροντίδα. Μὲ πολὺ κόπο μαθαίνουν τὴ δική μας γλῶσσα καὶ ἐτοιμάζονται νά ἐνταχθοῦν στὸν κλῆρο τῆς χώρας τῆς καταγωγῆς τους. Χαιρόμαστε νά ἀναφέρουμε, ὅτι οἱ φιλοξενούμενοι σπουδαστές μὲ τὸν προσωπικὸ τους κόπο προσπάθησαν νά προσαρμοστοῦν, ἀλλὰ καὶ οἱ δικοὶ μας σπουδαστές, τοὺς ἀποδέκτηκαν, τοὺς ἀγάπησαν καὶ γι' αὐτὸ ζοῦν ὅλοι μέσα σ' ἓνα κλῖμα ἐκκλησιαστικὸ, χωρὶς κανένα πρόβλημα σχέσεων.

Ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὸ ἔργο τῆς Σχολῆς καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν σπουδαστῶν εἶναι τὰ σεμινάρια καὶ οἱ διαλέξεις πού ὀργανώθηκαν καὶ κατὰ τὴν περασμένη χρονιά.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ εὐχαριστοῦμε θερμὰ τοὺς ὁμιλητές στὰ σεμινάρια καὶ στίς διαλέξεις πού ὀργανώσαμε: Τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου, Πρόεδρο τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, κ. Βασίλειο, τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παῦλο, τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μεσαορίας κ. Γρηγόριο, τὸν Πανοσιολογιώτατο Ἱερομόναχο Μωϋσῆ Ἀγιορείτη καὶ τὸν κ. Χρίστο Κολιό, πρώην ἐπιθεωρητὴ τῶν φιλολογικῶν μαθημάτων καὶ ὑπεύθυνο τῆς Ὑπηρεσίας Ἀνάπτυξης Προγραμμάτων στό Ὑπουργεῖο Παιδείας.

Πολύ σημαντικό κεφάλαιο τῆς ζωῆς καί τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς εἶναι οἱ ἐκπαιδευτικές ἐκδρομές. Ἐπισκεφθήκαμε μοναστήρια, μουσεῖα, ἐκθέσεις εἰκόνων, γειτονιές τῆς παλαιᾶς Λευκωσίας, κατασκηνώσεις καί γνωρίσαμε μνημεῖα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Παράδοσης. Ἐπιστέγασμα τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ εἶναι ἡ καθιερωμένη πενθήμερη ἐπίσκεψη τῶν τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς στούς Ἁγίους Τόπους, πού θά πραγματοποιηθεῖ κατά τήν πρώτη ἐβδομάδα τοῦ Ἰουλίου, μέ σκοπό τήν ἄμεση γνωριμία μέ τά Ἱερά μας Προσκυνήματα.

Ἀπόψε μέ τήν τελετή λήξεως τῆς χρονιάς ἐνθυμούμαστε ὅ,τι πράξαμε. Τό ἀξιολογοῦμε, προβληματιζόμαστε καί ὀραματιζόμαστε τή συνέχεια. Τό ἔργο μας εἶναι συνδεδεμένο πάντα μέ δυσκολίες. Μέ τήν πίστη καί μέ τήν ὑπομονή τῆς ἀγάπης ὅλα ἀντιμετωπίζονται. Ὁ Θεός πάντα εὐλογεῖ.

Στή Σχολή φοίτησαν φέτος 32 σπουδαστές καί ἀποφοιτοῦν πέντε (5) ἀπό τόν Ἀνώτερο Κύκλο Σπουδῶν. Ἡ ἐπίδοσή τους κρίνεται πολύ ἱκανοποιητική. Ὁ καθένας πέτυχε μέ τή βοήθεια τῶν καθηγητῶν αὐτό, πού μπορούσε ἀνάλογα μέ τίς δυνατότητές του καί τήν προσπάθειά του.

Ἐνθυμούμαστε ἀπόψε ὅλους ἐκείνους, πού μέ ὁποιοδήποτε τρόπο συνέβαλαν στήν ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου, πού ἀναφέραμε. Ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συνεργασίας τῶν διδασκόντων καί διδασκομένων, ἀλλά καί ὅλων τῶν παραγόντων, πού μέ ἀγάπη τό βοηθοῦν.

Οἱ Καθηγητές συνεργάστηκαν μέ εἰλικρίνεια μέσα σ' ἓνα πνεῦμα ἀλληλοκατανόησης καί ἐνότητας. Μέ πατρική ἀγάπη συμπαρυστάθηκαν στούς σπουδαστές, ἐνισχύοντας τίς δυνατότητές τους. Ἀλλά καί οἱ σπουδαστές, μέ τή συνεργασία τους μέ τούς Καθηγητές καί μεταξύ τους, συνέβαλαν στή δημιουργία τοῦ εὐχάριστου κλίματος, προϋπόθεσης πολύ σημαντικῆς γιά τή μόρφωσή τους. Ὅλους θερμά εὐχαριστῶ.

Τό Γραμματέα τῆς Σχολῆς, τόν Ἐπιμελητή, τόν Ὑπεύθυνο τῆς Βιβλιοθήκης καί τό βοηθητικό προσωπικό θερμά εὐχαριστοῦμε γιά τή συνεργασία τους.

Εὐχαριστοῦμε καί ὅλους ἐσᾶς, ἀγαπητοί γονεῖς καί συγγενεῖς τῶν σπουδαστῶν, καί λοιποί προσκεκλημένοι, πού μᾶς τιμᾶτε ἀπόψε μέ τήν παρουσία σας.

Τόν Πρόεδρο τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς, Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας καί Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειο καί τά μέλη τῆς εὐχαριστοῦμε θερμά γιά τή φροντίδα, πού καταβάλλουν, ὥστε νά προωθεῖται τό ἔργο τῆς Σχολῆς.

Τήν Πρεσβεῖα τῆς Ἑλλάδας θερμά, ἐπίσης, εὐχαριστοῦμε γιά τή μεγάλη δωρεά βιβλίων στή Βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς.

Μέ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη εὐχαριστοῦμε τήν Ἱερά Μονή Κύκκου, τήν ἀδελφότητα καί ἰδιαίτερα τόν Ἡγούμενό της Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρο γιά τό προσωπικό του ἐνδιαφέρον καί γιά τήν οἰκονομική κάλυψη τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, τῆς συντήρησης τοῦ κτιρίου της καί τῆς προσκυνηματικῆς ἐκδρομῆς τῶν τελειοφοίτων στοῦς Ἀγίους Τόπους.

Ὅπως ἰδιαίτερος εὐχαριστοῦμε ἐσᾶς, Μακαριώτατε καί ὅλα τά μέλη τῆς Ἱερᾶ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά τό ἐνδιαφέρον καί τήν ἐμπιστοσύνη, μέ τήν ὁποία μᾶς περιβάλλετε. Ἡ παρουσία σας στήν ἀποψινή τελετή φανερώνει αὐτό τό ἐνδιαφέρον καί τήν πατρική σας ἀγάπη.

Ἀγαπητοί τελειόφοιτοι,

Τό πέρασμά σας ἀπό τήν Ἱερατική Σχολή ἐπηρέασε πολύ τή ζωή σας. Ἰδιαίτερα γιά σᾶς τοῦς ἑγγαμους κληρικούς τό πέρασμά σας αὐτό συνδέεται μέ θυσίες προσωπικές καί οἰκογενειακές. Γιά ὅλους σίγουρα μέ πολλούς κόπους, ὅπως γίνεται σέ κάθε προσπάθεια ἐκπαίδευσης καί παιδείας.

Ἀποφοιτώντας ἀπό τή Σχολή, παίρνετε μαζί σας τή γνώση, τήν ὁποία αὐτή σᾶς προσφέρει, γνώση Θεολογική, Λειτουργική, Ποιμαντική καί ἄλλη. Προπάντων, ὅμως, παίρνετε μαζί σας τήν πεποίθηση καί τήν ἀπόφαση, ὅτι μέ τήν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου σας θά ἀνταποκριθῆτε στήν κλήση τοῦ Θεοῦ, ὑπηρετώντας τόν ἄνθρωπο κατὰ τό παράδειγμα τοῦ «καλέσαντος ὑμᾶς».

Στή σκέψη σας καί στήν καρδιά σας νά εἶναι πάντα τά λόγια τοῦ Κυρίου, πού εἶπε στό μαθητή του Πέτρο: «*Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με;... ποιμαίνει τά πρόβατά μου*» (Ἰωάν. 21, 16).

Ὁ Θεός δέν μεταβιβάζει στους κληρικούς ποιμένες τήν ἐξουσία Του, δέν ἐκχωρεῖ δικαιώματα καί ἀρμοδιότητες σέ ἐκείνους, πού ἐπέλεξε νά ποιμάνουν τό λαό του. Παίρνουμε μέν τήν ἐντολή νά ποιμάνουμε, ἀλλά νά ἀγαποῦμε ὅπως αὐτός ἀγαπᾷ καί νά εἴμαστε συγχρόνως ἀδελφοί, ὡς τέκνα τοῦ ἰδίου Θεοῦ, μέ τούς ποιματινομένους. Δέν αἰσθανόμαστε, πώς ἔχουμε δικά μας πνευματικά παιδιά, ἀλλά ὅτι ὁ Θεός μᾶς ἐμπιστεύθηκε τά δικά του, γιά νά τά βοηθήσουμε νά κατεργασθοῦν τήν καθημερινή τους ζωή, σέ βασιλεία δική του. Ἡ προοπτική αὐτή μετριάζει ἡ ἐξαφανίζει κάθε κοσμική καί ἀνθρωποκεντρική ἐξουσία.

Ἡ ζωή τῶν ἀνθρώπων εἶναι πάντα συνδεδεμένη μέ δυσκολίες καί προβλήματα. Χρειαζόμαστε τήν παρά Θεοῦ ἐνίσχυση. Ἡ Θεία Λειτουργία νά γίνει τό κέντρο τῆς ζωῆς σας γιά νά ἀναπαύεστε μέσα σ' αὐτήν καί νά ἐνισχύεστε καί ἐσεῖς καί νά στηρίζονται καί οἱ ἄλλοι, «οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι».

Ἡ ἀπελευθέρωση τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν μας, ἡ ἀνεύρεση τῶν ἀγνοουμένων μας, ἡ ἐπιστροφή τῶν προσφύγων καί ἡ ἐπανεύρωση τῆς πατρίδας μας νά ἀποτελοῦν ἐπίμονα αἰτήματα στίς προσευχές καί στίς δεήσεις μας.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί μέ ὅλη μας τήν ἀγάπη σᾶς προπέμπουμε ἀπόψε, βέβαιοι πώς μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ θά ἐπιτύχετε. Αὐτή θά εἶναι καί ἡ ἀληθινή, αἰώνια χαρά τῆς ζωῆς σας. Ὁ Θεός μαζί σας».

Ὁ Μακαριώτατος μίλησε ὡς ἀκολούθως:

«Σεβασμιώτατοι,

Ἀξιότιμα Μέλη τῆς Ἐφορείας,

Ἄγιε Διευθυντά, Ἐλλόγιμοι κύριοι Καθηγητές,

Ἀγαπητοί μου ἱεροσπουδαστές,

Εὐγενεῖς προσκεκλημένοι,

Ἀπό κέντρου καρδίας ἀναπέμπομε εὐχαριστίας καί δοξολογίας πρὸς τὸν Πανάγαθο καί Φωτοδότη Κύριο, γιατί ἓνα ἀκόμη ἔτος καρποφόρου λειτουργίας προσετέθη στή μακρά ἐκκλησιαστική λειτουργία τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς «Ἀπόστολος Βαρνάβας».

Ἡ περιώνυμος αὐτῇ Σχολῇ ἀναδείχτηκε, στή συνείδηση ὅλων μας, μία πραγματική πνευματική τροφός γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Ἑκατοντάδες ὑπῆρξαν οἱ ἀπόφοιτοί της, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ ἐδιδάχθησαν τὰ «ἱερά γράμματα», ἐνεδύθησαν τὸ τετιμημένο ράσο καί ἀναδείχτηκαν σημαιοφόροι τῶν ἰδεωδῶν τῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος.

Γι' αὐτό καί ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου πρὸς ὅλους τοὺς ἱερεῖς μας, οἱ ὅποιοι διακόνησαν τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί προσέφεραν τὸ μάννα τῆς πνευματικότητάς τους πρὸς τὸ ποίμνιό τους.

Μνημονεύουμε βέβαια καί ἐκφράζουμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας καί πρὸς ὅλους τοὺς Διευθυντές, Καθηγητές, κληρικούς καί λαϊκούς, πού δίδαξαν μέ ἔνθεο ζῆλο στήν Ἱερατική Σχολή καί ἐνεφύσησαν στίς ψυχές τῶν ἱεροσπουδαστῶν τους τὸν πόθο καί τὸ ζῆλο νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ἐκκλησία καί τὸν ἄνθρωπο.

Θέλω νὰ τονίσω μέ ἔμφαση, ὅτι πρῶτιστος στόχος τῆς Σχολῆς ὑπῆρξε καί ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἡ καλλιέργεια ἱερατικῆς καί ἐκκλησιαστικῆς συνείδησης. Ἡ καλλιέργεια αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται μέσῳ τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, τῆς συμμετοχῆς τῶν σπουδαστῶν στὰ ἱερά μας μυστήρια καί τῆς συστηματικῆς μελέτης τῶν ἱερῶν κειμένων.

Ἐντεῦθεν ἐκπηγάζει καί τὸ μεγάλο χρέος τῶν Καθηγητῶν νὰ ἐμφυσήσουν πρὸς τίς ψυχές τῶν μαθητῶν τους τὴ βαθιὰ ἀγάπη πρὸς τὰ «ἱερά γράμματα», οὕτως ὥστε καί οἱ ἴδιοι νὰ τὰ ἀγαπήσουν καί νὰ τὰ ἀφομοιώσουν, μελετώντας τὰ κείμενα τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τῆς Βυζαντινῆς Ὑμνολογίας! Κείμενα μυσταγωγικά, κείμενα οὐράνια, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλεται νὰ μελετοῦν μέ ἔνθεο ζῆλο καί νὰ βιώνουν τὰ οὐράνια κελεύσματά τους.

Σήμερα μποροῦμε, ὡς Ἐκκλησία Κύπρου, νὰ καυχώμεθα, ὅτι παρέχομε ὅλα τὰ μέσα στοὺς τροφίμους τῆς Σχολῆς γιὰ νὰ ἀπο-

κτησουν όλα όσα χρειάζονται, και μόρφωση και αγωγή, προκειμένου να αναδειχθούν άξιοι της αποστολής τους. Νομίζω, ότι ικανοοιήσαμε όλα τα αιτήματα των σπουδαστών, τα όποια ιεραρχικά υπέβαλαν μέσω του Διευθυντή τους.

Είμεθα δέ πάντοτε ανοικτοί να πραγματοποιήσουμε στό μέλλον και όποιεσδήποτε άλλες εισηγήσεις αποσκοπούν στην ποιτική βελτίωση της Σχολής.

Έπιθυμώ στό σημείο αυτό να εξάρω και την πολυτιμότεη συμβολή της γεραράς Μονής Κύκκου, ή όποία από της ιδρύσεως της Σχολής, τό 1949, μέχρι σήμερα, ενισχύει και στηρίζει αυτήν παντοιοτρόπως. Ίδιαίτερες ευχαριστίες εκφράζω και προς τόν Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κύριο Νικηφόρο, καθώς και προς τά Μέλη του Έγουμενοσυμβουλίου για την όλόθυμη στήριξη τους προς τή Σχολή.

Θά ήθελα να αναφέρω προς την αγάπη σας, ότι, άφ' ότου ή Θεία του Κυρίου Πρόνοια μου ανέθεσε τό πηδάλιο της κατά Κύπρον Έκκλησίας, συνεχής είναι ή μέριμνά μου για την επίλυση των ούσιωδών προβλημάτων, πού αντιμετωπίζει ό ιερός μας κληρός. Καί ένα από τά βασικά είναι ή μισθοδοσία αυτού. Γι' αυτό και ίδρύσαμε τό «Ταμείο του Κλήρου», ώστε όλοι οί κληρικοί μας να αμείβονται επαρκέστατα, αναλόγως, βεβαίως, και των προσόντων τους.

Προσωπικά θέλω τόν κληρικό να είναι άπερίσπαστος από τίς καθ' ήμέραν βιωτικές μέριμνες και να είναι έξ ολοκλήρου άφοσιωμένος στό ποιμαντικό του διακόνημα, τό όποιο ασφαλώς χρειάζεται και μόρφωση και πνευματική καλλιέργεια και χρόνο πολύ και αγάπη περισσή.

Η σημερινή τελετή άποτελεί μία συνέχεια της ιστορικής παράδοσης της Σχολής. Παραδίδει στη στρατευόμενη Έκκλησία του Άποστόλου Βαρνάβα νέους μάχιμους κληρικούς, έτοιμους να εισέλθουν στον εκκλησιαστικό στίβο και να προσφέρουν τίς υπηρεσίες τους προς τό λαό μας τόσο από τό ιερό Θυσιαστήριο όσο και από όποιανδήποτε άλλη θρησκευτική, κοινωνική ή έθνική έπαλξη.

Ἀγαπητοί μου τελειόφοιτοι,

Συγχαίρουμε ὑμᾶς καί ἐπευλογοῦμε τήν ἔξοδό σας ἀπό τήν πνευματική σας τροφή. Ἡ Ἱερατική Σχολή, στήν ὁποία εἶχατε τήν εὐτυχία νά φοιτήσετε, ἐπί σειράν ἐτῶν, σᾶς ἐξέδρεψε μέ τό γάλα τῶν ἱερῶν γραμμάτων καί τῆς κατὰ Χριστόν βιοτῆς. Σᾶς δίδαξε, «πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστίν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος» (Α΄ Τιμ. 3, 15). Αὐτό σημαίνει, ὅτι πρέπει διαρκῶς νά εὐρίσκεσθε σέ μία πνευματική ἐγρήγορση, χάριν τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ποιμνίου σας, γιά νά μή περιπέσετε σέ ὅποιανδήποτε ραθυμία, πού εἶναι ὁ πιό ἐπικίνδυνος ἐχθρός τοῦ κληρικοῦ.

Ἡ σημερινή κοινωνία, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά, ἔχει ἀνάγκη πνευματικῶν καθοδηγητῶν. Συνεχεῖς κριτές θά εἶναι τό ποιμνίό σας. Ἄν ἐσεῖς τοῦ προσφέρετε μέ ἀγάπη τίς χριστιανικές ἀλήθειες, νά εἴστε βέβαιοι, ὅτι θά τίς δεχθεῖ. Καί μάλιστα θά σᾶς ἐκφράζει ποικιλότροπα τήν εὐγνωμοσύνη του.

Κάθε φορά πού ὁ ἕνας πιστός θά σᾶς ἀποκαλεῖ «πάτερ μου», νά θεωρεῖτε τήν προσφώνηση αὐτή ὡς τήν πιό τιμητική. Σέ καμία περίπτωση δέν θέλω νά σᾶς γίνει συνήθεια, ἀλλά νά νοιώθετε, ὅτι εἴστε ὁ πνευματικός πατέρας αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος περιμένει ἀπό σᾶς τήν καθοδήγηση καί τήν παραμυθία πού θά τόν στηρίξει, θά τόν ἐνθαρρύνει καί θά τόν γεμίσει μέ αἰσιοδοξία γιά νά συνεχίσει τόν ἀγῶνά του μέσα στή ζωή.

Σήμερα τό κακό καί ἡ ἁμαρτία ὄχι μόνο μεγεθύνονται σκανδαλωδῶς, ἀλλά καί ἐπαίρονται καί κομπάζουν. Ὅμως σεῖς μή πτοεῖσθε καί μή δειλιάτε. Νά γνωρίζετε πάντοτε, ὅτι ὅπου «ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ Χάρις» (Ρωμ. 5, 20) τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό ὀπλισθεῖτε μέ «τήν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεοῦ» (Ἐφ. 6, 17). Περιβληθεῖτε ὡς θώρακα τήν Πίστη καί τή Χάρη τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καί νά εἴστε βέβαιοι, ὅτι καί θά νικήσετε καί θά ἐκπληρώσετε τήν ἱερή σας ἀποστολή.

Ἡ Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, σᾶς ἐμπιστεύεται ποιμνιο λογικό καί σᾶς ἐγκαθιστᾷ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς πνευματικούς ποιμέναντες! Αὐτό εἶναι πολύ μεγάλη τιμή, ἡ ὁποία, ὅμως, συνεπάγεται καί πολύ μεγάλες εὐθύνες. Γι' αὐτό πρέπει νά δώσετε ὅλον τόν καλόν

ἐαυτό σας, ὥστε νά ἀναδειχθεῖτε ἄξιοι αὐτῆς τῆς τιμῆς καί νά ὁδηγήσετε τό ποίμνιό σας «εἰς νομάς σωτηρίου».

Μέ τά ἐφόδια πού ἀποκτήσατε στήν Ἱερατική Σχολή πρέπει νά ἀνταποκριθεῖτε στή σωτηριολογική σας ἀποστολή καί νά ἀναδειχθεῖτε «τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν ἀγνείᾳ» (Α΄ Τιμ. 4, 12).

Καί προτοῦ ἀπέλθετε, ἀγαπητοί μου τελειόφοιτοι, θέλω νά σᾶς ἐκφράσω καί τήν ἀγωνία μου γιά τή χειμαζόμενη Πατρίδα μας. Διερχόμεθα ἡμέρας λίαν χαλεπᾶς. Ὁ Τοῦρκος κατακτητής, ὅσο ὁ χρόνος παρέρχεται, ἄλλο τόσο συμπεριφέρεται μέ ἀλαζονεία ἔναντι τῶν ἀπαράγραπτων δικαίων τοῦ λαοῦ μας, ἄλλο τόσο ἡ ὀφρὺς αὐτοῦ ἐπαίρεται. Καί οἱ ἀξιώσεις του μεγεθύνονται ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ.

Ἀπό τήν ἄλλη ὁ λαός μας φαίνεται πολύ κουρασμένος καί κατέστη δύσελπις ἀπό τήν πορεία τῶν διακοινοτικῶν συνομιλιῶν. Οἱ ἀρχές τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνωσης στή συνείδησή του φαντάζουν πιά ὡς «ἔπεα πτερόεντα».

Στό μέσο αὐτοῦ τοῦ πόνου καί αὐτῆς τῆς ἀγωνίας ἀναλαμβάνετε, ἀγαπητοί μου, τά ποιμαντικά σας καθήκοντα. Γι' αὐτό καί οἱ εὐθύνες σας εἶναι πολύ ἀύξημένες. Ὁ πιστός κληρικός ἔχει πάντοτε ἐστραμμένες τίς ἐλπίδες του στό Θεό καί οὐδέποτε ἐπιτρέπει στόν ἑαυτό του νά χάσει τήν πίστη του πρός τόν Δικαιοκρίτη Κύριο.

Στή μακραίωνα ἱστορική μας πορεία περάσαμε ἀπό πολύ χειρότερες συνθήκες καί ὅμως ἡ Χάρη καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς διεφύλαξε στή γῇ τῶν πατέρων καί τῶν προγόνων μας.

Ὁ ἱερός κλῆρος ὑπῆρξε πάντοτε πρωτοστάτης στούς ἱερούς αὐτούς ἀγῶνες. Τόν ἴδιο ρόλο ἔχετε νά διαδραματίσετε καί σήμερον. Ἀναδειχθεῖτε σηματοφόροι, ἐμπνευστές καί καθοδηγητές γιά τή σωτηρία τῆς Πατρίδας μας, τῆς «νήσου τῶν Ἀγίων καί τῶν Μαρτύρων». Καί ὁ Θεός τῆς Δικαιοσύνης καί τῆς Ἀγάπης θά εὐλογήσει τούς ἀγῶνές μας καί θά φανεῖ ἴλεως πρός τό λαό μας. Καί θά συντμήσει τόν χρόνο τῆς δοκιμασίας μας. Καί θά λάμψει τό Φῶς τῆς Δικαιοσύνης καί τῆς Ἐλευθερίας στό δύσμοιρο νησί μας.

Μέ αὐτές τίς προσδοκίες καί αὐτούς τούς ὁραματισμούς, ἐπι-
δαψιλεύω σ' ὅλους σας τίς εὐχές τῆς Ἐκκλησίας μας καί εὐχομαι
ἀπό κέντρου καρδίας, μέ τή βοήθεια τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ, νά
ἀναδειχθεῖτε ἄξιοι «ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου».

Οἱ ἐφετινοί ἀπόφοιτοι τοῦ Ἀνώτερου Κύκλου τῆς Ἱερατικῆς
Σχολῆς εἶναι: Ἱερεῖς Ἀλεξάνδρου Ἀνδρέας τοῦ Γεωργίου καί Σω-
φρονίου Σωφρόνιος τοῦ Εὐαγγέλου, Ἱεροδιάκονοι Ἐγκλειστριώ-
της Σιλουανός καί Παπαλλῆς Κυριάκος τοῦ Σωτηρίου καί Ἀνα-
γνώστης Κάσιας Μαρίνος τοῦ Κυριάκου.
